

Таким образом, положения МСФО и европейской директивы 2013/34/ЕС дополняют друг друга и вместе взятые составляют новую методологию для реформированного бухгалтерского учета в Республике Молдова в условиях инновационной экономики.

Список используемых источников

1. Conceptual Framework for Financial Reporting, [Электронный ресурс], – Режим доступа: http://www.ctcp.gov.co/_files/documents
2. Международные стандарты финансовой отчетности, [Электронный ресурс], – Режим доступа: <http://www.mf.gov.md/ru/lex/contabilitate-%C8%99i-audit>
3. Directive 2013/34/EU of the European Parliament and of the Council of 26 June 2013 on the annual financial statements, consolidated financial statements and related reports of certain types of undertakings', [Электронный ресурс], – Режим доступа: <http://www.eur-lex.europa.eu/legal-content/ro/TXT/?uri=CELEX:32013l0034>
4. Accounting truth and its assurance in entities from Republic of Moldova. In: Revista Audit Financiar, anul XIV, nr. 139 (7), București, 2016. pp.769 – 780, ISSN: 1583-5812, ISSN on-line: 1844-88016, [Электронный ресурс], – Режим доступа: <http://www.revista.carf.ro>, <http://dx.doi.org/10.20869/AUDITF/2016/139/771>.
5. Национальные стандарты бухгалтерского учета, утвержденные Приказом Министерства финансов № 118 от 06.08.2013. [Электронный ресурс], – Режим доступа: <http://www.lex.justice.md/viewdoc.php?action=view&view=doc&id=349175>

Цятковська О. В.

кандидат економічних наук, доцент

Безбах Д. В.

студентка

ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»,
м. Київ, Україна

ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ОБЛІКУ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ СУБ'ЄКТІВ ДЕРЖАВНОГО СЕКТОРУ

Основні засоби — матеріальні активи, які утримуються для використання їх у виробництві/діяльності або при постачанні товарів, виконанні робіт і наданні послуг для досягнення поставленої мети та/або задоволення потреб суб'єкта державного сектору або здавання в оренду іншим особам і використовуються, за очікуванням, більше одного року (розд. I НПСБОДС 121) [4]. Дане визначення є тотожним визначенню основних засобів наведеного в МСБОДС 17. Вартісний критерій, по якому об'єкти можуть бути віднесені до складу основних засобів виділених лише Податковим кодексом України та становить 6000 гривень (стаття 14.1.138 ПКУ) [2].

Важливою умовою функціонування суб'єкта господарювання є наявність основних засобів. Національні Положення (стандарти) бухгалтерського обліку в державному секторі все більше адаптуються до міжнародних, внаслідок чого відбуваються значні зміни в методології обліку основних засобів бюджетної сфери. Оскільки основні засоби займають найбільшу питому вагу в балансі організацій та установ державного сектору та мають найбільшу вартість, їх стан, оцінка, процедура нарахування амортизації підлягають постійному контролю як із боку головних розпорядників бюджетних коштів так із боку фактичного власника бюджетних активів.

На даний час існує низка проблем, які негативно впливають на ефективність використання основних засобів в державному секторі. Керівники мають самостійно прописувати амортизаційну політику в розпорядчому документі про облікову політику суб'єкта державного сектору, адже метод, яким буде нараховуватись амортизація обирається самостійно. Це пов'язано з невідповідністю розрахунку амортизації основних засобів, що затвердженні в НПСБОДС 121 та Методичних рекомендаціях з бухгалтерського обліку в державному секторі.

В Методичних рекомендаціях пропонують вартість об'єкта основних засобів розподіляти на систематичній основі протягом строку його корисного використання (експлуатації) шляхом нарахування амортизації на дату балансу і щокварталу діленням річної суми амортизації на 4 (розділ V) [3]. В той час як, НП(С)БО 121 пропонує вартість об'єкта основних засобів розподіляти на систематичній основі протягом строку його корисного використання (експлуатації) шляхом нарахування амортизації на дату балансу, при цьому місячна сума амортизації визначається діленням річної суми амортизації на 12 (розділ IV) [4].

Зважаючи на те, що Наказ «Про затвердження методичних рекомендацій з бухгалтерського обліку для суб'єктів державного сектору» від 23.01.2015 № 11 є наразі не чинним та немає відповідних поправок до нього, вважаю за правильне діяти відповідно до НПСБОДС 121, а саме відповідно до розділу IV пункту 5, де вказано, що:

1. Місячна сума амортизації визначається діленням річної суми амортизації на 12.
2. Нарахування амортизації починається з місяця, наступного за місяцем, у якому об'єкт основних засобів став придатним для корисного використання та введений в експлуатацію.
3. Нарахування амортизації припиняється, починаючи з місяця, наступного за місяцем вибуття об'єкта основних засобів, переведення його на реконструкцію, модернізацію, добудову, дообладнання, консервацію.
4. При вибутті об'єкта основних засобів суб'єкт державного сектору нараховує амортизацію в місяці його вибуття.
5. Суму нарахованої амортизації суб'єкт державного сектору відображає збільшенням суми зносу основних засобів та витрат [4].

Зважаючи на вищесказане, існує розбіжність в методиці оцінки основних засобів: якщо за МСБОДС 17 пріоритетною вважається оцінка за справедливою вартістю, то в НПСБОДС 121 пріоритетною вважається оцінка за первісною вартістю. Існують й інші неузгодженості НПСБОДС 121 та МСБОДС 17, а саме: поняття майбутніх економічних вигод і потенціалу корисності; відсутність практики використання деяких методів обліку зазначених в МСБОДС 17; класифікація основних засобів визначена МСБОДС 17 відрізняється від нашої, внаслідок чого і виникають відмінності у підготовці звітності [1].

Одним із основних завдань обліку основних засобів є надання повної, правдивої та неупередженої інформації про них. Однак інформація відображена у фінансовій звітності стосовно основних засобів, не завжди є такою через недосконалість вітчизняного законодавства та постійні зміни в ньому, тому основні засоби потребують подальшого дослідження. Вважаю за необхідне, ввести єдині правила щодо питань обліку основних засобів у державному секторі.

Список використаних джерел:

1. МСБОДС 17 - Основні засоби [Електронний ресурс] // Київ Міжнародна федерація бухгалтерів Аудиторська палата України 2007. – Режим доступу до ресурсу: <http://195.78.68.18/minfin/control/uk/archive/docview?typeId=81038&sortBy=0>

2. Податковий кодекс України: Закон України №2755-VI від 04.10.2018 р. [Електронний ресурс] // ВВР. – 2011. – №№13-17. – ст.112 – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>
3. Про затвердження Методичних рекомендацій з бухгалтерського обліку для суб'єктів державного сектору [Електронний ресурс]: наказ Міністерства фінансів України від 23.01.2015 р. № 11. — Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0011201-15>
4. Про затвердження національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку в державному секторі [Електронний ресурс]: наказ Міністерства фінансів України від 12.10.2010 р. № 1202. — Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1017-10>

Цятковська О. В.

кандидат економічних наук, доцент

Чухра К. І.

студентка

ДВНЗ «Київський національний економічний університет ім. Вадима Гетьмана»
м. Київ, Україна

ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА НП(С)БОДС ТА МСБОДС «КОНСОЛІДОВАНА ФІНАНСОВА ЗВІТНІСТЬ»

Світова глобалізація економічних процесів в державному секторі сприяла поширенню та затвердженню Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку в державному секторі (МСБОДС). Удосконалення бухгалтерського обліку в державному секторі забезпечить якість та прозорість інформації поданої у звітності.

Прийняті відповідно до Стратегії модернізації системи бухгалтерського обліку та фінансової звітності в державному секторі на період до 2025 року [4], Національні положення (стандарты) бухгалтерського обліку в державному секторі (НП(С)БОДС), які відповідають в переважній частині міжнародним стандартам. Проте в Україні формування фінансової звітності за міжнародними стандартами пов'язано з труднощами, такими, як відсутність методичних рекомендацій щодо приведення національної звітності у відповідність до вимог міжнародних стандартів та браком кваліфікованих спеціалістів.

Головною відмінністю між Національними та Міжнародними стандартами є те що Міжнародні стандарти мають рекомендаційний характер. На відміну від НП(С)БОДС в яких визначено, як має складатись фінансова звітність і якими б не були положення в стандарті суб'єкт державного сектору має їх дотримуватись. В НП(С)БОДС 102 «Консолідована фінансова звітність» зазначено не весь перелік використовуваних термінів, не наведено прикладів, зазначена тільки суха інформація, яку важко використовувати, якщо не знати її особливості.

Національні стандарти визначають консолідовану фінансову звітність, як фінансову звітність, яка відображає фінансовий стан, результати діяльності та рух грошових коштів контролюючого суб'єкта та контрольованих ним суб'єктів як єдиної економічної групи [2], а за МСБОДС консолідовані фінансові звіти –звіти в яких активи, зобов'язання, чисті активи, доходи, витрати, результати діяльності і грошові потоки контролюючого суб'єкта і його контрольованих суб'єктів подають як такі, що належать одному суб'єктові[1]. З наведених понять ми бачимо що визначення з МСБОДС є більш детальним.

Відповідно до НП(С)БОДС 102 "Консолідована фінансова звітність", виділяють консолідовану фінансову звітність та загальну консолідовану фінансову звітність суб'єктів